

Studený slunce

Pacifik

1. Autobus do mlhy rozstříknul šedý bláto,
obzor se náhle uzavřel,
mráz leze za nehty, je ostřej jako bláto,
najednou nevíš, kam bys šel.
2. Cestou tě zdraví jenom holý ruce stromů,
někde je oheň, tam máš jít,
někde je teplo a klid rozsvícenejch domů,
ve větru píseň slyšíš znít
R: Studený slunce nemá sílu,
snad proto začínáš se bát,
objevíš v mlze bledou vílu
a sejdeš z cesty, možná rád.
3. Autobus přiveze pach zítřejšího rána,
studenej propocenej vzduch,
zůstal jsi sám a s tebou polekaná vrána,
jedinej v tomhle kraji druh.
4. Že přišla chvíle, kdy už nemůžeš se vrátit,
studená noc je zase blíž,
cesty se ztrácejí a nechtějí se krátit,
co je to touha, pochopíš.
R:
5. Touha jsou na obloze nekonečný mraky,
chuchvalce mlhy v údolí,
touha je volání a v dálce noční vlaky,
špinavej vokoralej sních.
6. Píseň, ta, na kterou už zapomněl jsi slova,
a s chutí kouře horkej čaj,
podivný volání, co slyším stále znova,
kde leží v dálce cizí kraj.

R:

R: